

KOŚCIÓŁ W PLANACH BOŻYCH

Rozpocznijmy katechezę o Kościele modlitwą Cyryla Jerozolimskiego: *Niech Jezus Chrystus da nam łaskę, bezbłędnego mówienia, bo zrozumienia potrzebują nie tylko mówcy, ale i słuchacze, by nie co innego usłyszeli, a co innego sobie w duszy przyswoili.*

Pierwszy tydzień

Misterium Kościoła

Pierwszy tydzień jest zaproszeniem, aby wejść w misterium Kościoła. Według Soboru Watykańskiego II *Kościół jest w Chrystusie niejako sakramentem, czyli znakiem i narzędziem wewnętrznego zjednoczenia z Bogiem i jedności całego rodzaju ludzkiego*¹. Grecki termin *mysterion* został przełożony na łacinę jako *sacramentum*, w języku polskim jako **sakrament**, oznacza **plan zbawienia dla człowieka i świata**.

*Dzięki darowi Ducha świętego dochodzi człowiek przez wiarę do kontemplacji i pojmowania tajemnicy planu Bożego*². Aby zrozumieć jaki jest plan zbawienia przygotowany przez Boga konkretnie dla mnie należy wzywać Ducha Świętego i prosić o światło i konsekwencję w realizacji tego planu.

Obrazy, do których porównywany jest Kościół w Konstytucji *Lumen gentium* Soboru Watykańskiego II, ukazują wewnętrzną dynamikę Kościoła i prawa, które nim kierują. Kościół jest porównywany do owczarni Bożej, w której Dobrym Pasterzem jest Jezus Chrystus. Dobry Pasterz pasie swoje owce na wzgórzach Słowa Bożego i są to tłuste pastwiska. O każdą z tych owiec Pasterz się troszczy, chorą leczy, słabą wzmacnia i bierze na ramiona, a tłustą ochrania.

Obraz winnicy Pańskiej i krzewu winnego, ukazuje prawdę, że tylko trwanie w Jezusie Chrystusie jako winnym krzewie pozwala Kościołowi trwać i czerpać życiodajne soki z winnego krzewu. Ojciec niebieski, który uprawia ten krzew przycina gałązki, które uschły, bo nie trwały w winnym

¹ Sobór Watykański II, *Lumen gentium*, nr 1.

² Sobór Watykański II, *Lumen gentium*, nr 15.

krzewie i nie czerpały soków do życia. Inne gałązki oczyszcza, aby przynosiły owoc obfity.

Obraz budowli oraz świątyni ukazuje prawdę, iż tylko wówczas, gdy fundament Kościoła będzie Jezus Chrystus budowla nie runie, gdy przyjdzie czas burzy i trudnych doświadczeń. Każdy członek Kościoła jako żywy kamień przyczynia się do wznoszenia świątyni. Św. Piotr mocno podkreśla, iż każdy chrześcijanin na mocy chrztu św. jest żywym kamieniem do budowania świątyni jaką jest Kościół. Ostatecznie ciało każdego chrześcijanina jest świątynią Ducha Świętego, a sanktuarium tej świątyni jest serce w stanie łaski uświęcającej.

Kościół to także oblubienica Jezusa Chrystusa, za którą Oblubieniec oddał życie. Zjednoczenie z Oblubieńcem św. Paweł porównuje do zjednoczenia i poznania małżeńskiego. Kościół może żyć i w poszczególnych członkach stawać się wolny, ponieważ jej Oblubieniec umarł i umiera za swoją oblubienicę. Jezus Chrystus jest wręcz szalonym z miłości Oblubieńcem-wojownikiem. Wojownikiem, bo Zbawicielem. Zbawić oznacza uwolnić od zła. Nie można tego uczynić siedząc w fotelu. Ostatecznie zwycięstwo dokonało się na Krzyżu z szalonej miłości do człowieka. Relacja oblubieńczości możliwa jest tylko w Duchu Świętym, który uzdalnia do odpowiedzi na miłość Oblubieńca.

Ostatnie dwa obrazy, które ukazują dynamikę misterium Kościoła to Ciało Chrystusa oraz Kościół jako Lud Boży. *O ile pojęcie „Ludu Bożego” zdaje się uwydatniać wielość, „Ciało Chrystusa” uwydatnia jedność w tej wielości, wskazując nade wszystko na zasadę i źródło tej jedności: Chrystusa. [...] Analogia ciała uwydatnia nade wszystko jedność życia. Członki Kościoła jednoczą się między sobą na zasadzie tego samego życia, które pochodzi od Chrystusa. Jest to życie duchowe lub raczej: życie w Duchu. [...] Już w Starym Testamencie Izrael był Ludem Bożym dzięki wyborowi i inicjatywie ze strony Boga. Ograniczał się natomiast do jednego narodu. Nowy Lud Boży przekracza tę granicę. Ogarnia ludzi wszystkich narodów, języków i ras. Ma charakter uniwersalny, czyli powszechny.*³

Drugi tydzień

Sakrament Kościoła

Kościół jest znakiem rzeczywistości zbawienia, jednakże nie można go zrozumieć i doświadczyć bez wiary. Jest to znak innej rzeczywistości,

³ Jan Paweł II, *Katechezy. Kościół*, nr 15.2,5.

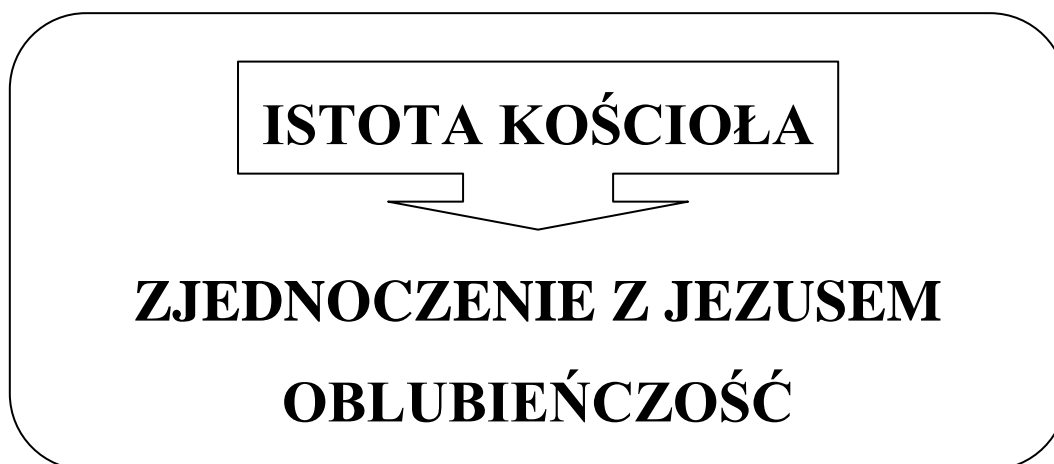
której nie dotyka się rękami i ogląda oczami. Na pewno w jakiś sposób ten znak staje się nieczytelny w wymiarze grzeszności człowieka. Najbardziej czytelny jest w świętych Kościoła. Jest to znak widzialny w społeczności Ludu Bożego. ***Jest znakiem zbawienia dokonanego przez Chrystusa i przeznaczonego dla wszystkich ludzi dzięki działaniu Ducha Świętego. Jest to także znak skuteczny, ponieważ przynależność do Kościoła jest dla ludzi źródłem zjednoczenia z Chrystusem i wszystkich łask potrzebnych do zbawienia.***⁴

Rzeczywistość zbawienia, która dokonała się w tajemnicy paschalnej kontynuowana jest w Kościele mocą Ducha Świętego. Tylko Duch Święty jest w stanie wprowadzić nas w tajemnice Kościoła i tajemnice sakramentów. Bez Ducha Świętego jesteśmy w stanie coś nazwać, ale zrozumienie daje Duch Święty.

Trzeci tydzień

Chrześcijanin Kościołem

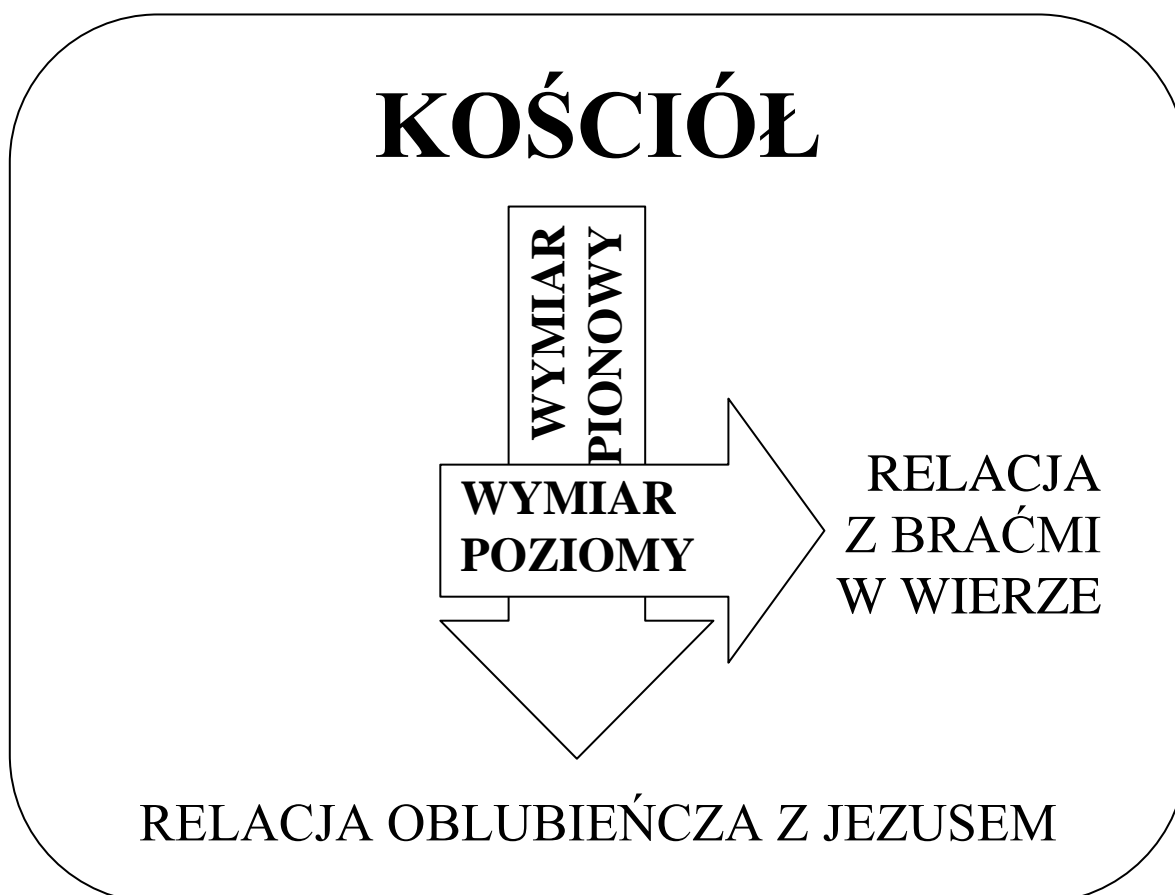
Aby Kościół nie był odbierany wyłącznie jako hierarchia, konieczna jest świadomość i wewnętrzne doświadczenie, iż *Kościół to Chrystus przyjęty przez nas w Duchu Świętym. W ten sposób Kościół jest w nas, a my jesteśmy Kościołem. W ten sposób Kościół jest Oblubienicą Chrystusa w nas i przez nas. [...] Proces budowania, rozwoju Kościoła jest równoznaczny z rozwojem i wychowaniem nowego człowieka. W miarę jak w człowieku rodzi się nowy człowiek powstaje Kościół.*⁵ Istotą Kościoła jest bowiem zjednoczenie z Chrystusem.

⁴ Jan Paweł II, *Katechezy. Kościół*, nr 16.6.

⁵ Fr. Blachnicki, *Charyzmat maryjny Ruchu Światło-Życie*.

*W miarę jak przyjmujemy Jezusa w sposób osobisty – jako swego Zbawiciela, Pana i Oblubieńca – wchodzimy w komunię z Nim, stajemy się **Kościółem**. Zaczynamy też myśleć i czuć coraz bardziej kategoriami **MY** z Chrystusem: Jego wola, Jego myśli, sądy, pragnienia, plany stają się naszymi. Na tej drodze dochodzimy także do przeżywania swojego „my” z innymi ludźmi, którzy także są w Chrystusie, którzy objęci są Jego miłością i Jego planami zbawczymi. Nie można więc oddzielić „my” wertykalne z Chrystusem od „my” horyzontalnego z braćmi, ze wspólnotą Kościoła.⁶*

Chrześcijanin będąc Kościołem jest także świątynią Ducha Świętego. Święty Paweł konkretyzuje to i mówi, że nasze ciała są świątynią Ducha Świętego, a centrum tej świątyni jest serce w stanie łaski uświęcającej. Chrześcijanin jest ostatecznie Kościołem pielgrzymującym, ponieważ nasza ojczyzna jest w niebie. Śmierć jest jak przejście rzeki Jordan, w celu dotarcia do ziemi obiecanej. Chrześcijanin w swym pielgrzymowaniu jest

⁶ Fr. Blachnicki, *Charyzmat maryjny Ruchu Światło-Życie*.

posłany, aby głosić Jezusa Chrystusa swoim życiem i słowem i w ten sposób staje się Kościołem misyjnym.

Czwarty tydzień

Małżeństwo i rodzina domowym Kościołem

Małżeństwo i rodzina w planach Bożych zostało wezwane do bycia wspólnotą osób. Wspólnota w swojej istocie zakłada budowanie relacji i w ten sposób człowiek staje się pełniej człowiekiem. Fundamentalną wspólnotą jest komunია małżeńska, którą w języku Ruchu Światło-Życie nazwiemy relacją oblubieńczą. W pierwszym rzędzie komunია małżeńska jest darem, o który należy prosić, ale także i zadaniem. Bez tej komunii pozostałe relacje w rodzinie mogą rozwijać się nieprawidłowo. Jedność małżeńska emanuje na wszystkie relacje w rodzinie. Duch Święty uzdalnia do relacji oblubieńczej i do wszystkich innych relacji.

Domowy Kościół jako najmniejsza społeczność w Kościele powszechnym jest wezwany do najgłębszej relacji oblubieńczej z Jezusem Chrystusem. Im głębsza jest relacja z Oblubieńcem tym zdrowszy jest domowy Kościół. Trwanie w relacji oblubieńczej z Jezusem i współmałżonkiem zakłada wezwanie do nawrócenia i pojednania. Nawrócenie domaga się w swojej istocie powrotu do planu Ojca Niebieskiego, zdetronizowania bożków naszego życia. W ludzkiej, grzesznej społeczności przebaczenie i pojednanie jest formą umierania, aby zmartwychwstać.

Wzrastanie we wzajemnych relacjach wszelkiego typu mocą Jezusa Chrystusa jest mocnym świadectwem dla współczesnego, rozbitego wewnątrznie świata. Kościół ze swojej istoty jest posłany do głoszenia Jezusa Chrystusa, czyli jest misyjny.

